

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **H. S.**, zast. JUDr. Petrem Práglem, advokátem, se sídlem v Ústí nad Labem, Dlouhá 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 9. 2005, č. j. 14 Az 196/2004 – 29,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Petra Prágla **se určuje** částkou 2150 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností brojila proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 22. 1. 2004, č. j. OAM-3038/VL-10-C09-2003 (v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem nesprávně označeného ...C009-2003). Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl neudělit stěžovatelce azyl pro nesplnění podmínek § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně rozhodl, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v Ústí nad Labem se s tímto posouzením věci žalovaným zcela ztotožnil a žalobu proto zamítl jako nedůvodnou.

V průběhu řízení o podané kasační stížnosti, dříve, než byl spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu, byl stěžovatelce ustanoven k její žádosti zástupce JUDr. Petr Prágl, advokát, se sídlem v Ústí nad Labem, Dlouhá 5. Ten doplnil kasační stížnost stěžovatelky podáním ze dne 14. 12. 2005, a navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu k dalšímu řízení a rovněž, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud o podané kasační stížnosti a o vyslovení jejího odkladného účinku rozhodnout, vzala stěžovatelka podáním ze dne 23. 3. 2006,

kteře bylo doručeno Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 27. 3. 2006, svou kasační stížnost výslovně zpět. Uvedla, že z rodinných důvodů prosí o zastavení řízení o kasační stížnosti, neboť chce rychle odjet domů. Vzdává se tímto podáním též odkladného účinku tohoto rozhodnutí. Uvedla dále, že současně vypovídá plnou moc advokátovi JUDr. Petru Prágluvi, a to z důvodu, že nemá k němu důvěru.

Poněvadž projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím míní stěžovatelka ukončení řízení o kasační stížnosti proti napadenému rozsudku, Nejvyšší správní soud řízení v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Za této procesní situace, kdy řízení bylo zastaveno, nebylo již třeba rozhodovat o návrhu stěžovatelky na vyslovení odkladného účinku kasační stížnosti, nehledě k tomu, že stěžovatelka spolu se zpětvzetím kasační stížnosti uvedla, že na projednání odkladného účinku rovněž netrvá.

Pokud jde o prohlášení stěžovatelky, že vypovídá (plnou moc) advokátovi JUDr. Petru Prágluvi, nemohlo být k tomuto projevu vůle přihlédnuto, neboť vztah zastoupení mezi ní a jejím právním zástupcem nebyl založen plnou mocí, kterou by stěžovatelka advokátovi udělila, ale zástupce jí byl ustanoven usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 11. 2005, č. j. 14 Az 196/2004 – 39. Stěžovatelka tedy nemůže vypovědět plnou moc, neboť ta nebyla udělena. Vzhledem k tomu, že došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, lze tento její další projev vůle pokládat za nadbytečný.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, neboť v případě zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu jeho nákladů.

Při rozhodování o odměně zástupce stěžovatelky, který jí byl ustanoven soudem, se Nejvyšší správní soud řídil ustanoveními § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, takže odměna náleží zástupci ve výši 2150 Kč, a to za dva úkony právní služby po 1000 Kč (převzetí a příprava zastoupení, doplněk kasační stížnosti), k nimž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 150 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu